

SZERKESZTŐI IRODA
és kiadóhivatal: Püsp. Lyc.
nyomda. Küldemények ide
intézendők.
Megjelenik a lap minden
szerdán.

GYULAFEHÉRVÁR

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:
Egész évre: 4 frt. Félévre: 2
frt. Negyedévre: 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.
Hirdetési díjak: Egy négyzet
centim. tér ára 4 kr. Bélyegillet-
tek minden hirdetés után 50 kr.
Nyitólír sora 25 kr.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Halottak ünnepe.

A kegyelet eme adóját az idén is városunk hívó közönsége a sirhantok fényes kivilágításával ünnepelte meg.

Ott a sirok között, látni lehetett szegény és gazdagot, — megtestesülve tapasztaltuk azt, miszerint e helyen nincs elsőbbség, — e hely, hol az emberiség búszkeségét szokta levetkezni.

Néma csendben mondja el mindenik imáját, hisz itt van a béke országa, hol a halottak nyugalmát zavarni nem szabad.

E néma csendet egyedül a szónoklat zavarja, melyben az élők mindenike elvesztett honfitársai, családtagjai, barátjai emlékéit ujtja fel a szónokló. — Ki folyton emlékébe hozza az élőknek is azt, hogy előbb-utóbb e sirhantban, e helyen fogja megkapni viszontagságos életének nyugalmát.

Porból vagy, porrá lész, ember.

És e por, melyből lelked hüvelye van teremve visszatér eredeti rendeltetési helyére, csupán lelked az mely, enyészetbe át nem megy.

Halottak napján Zlamál Ágost főtisztelendő ur csillagda ör tartotta tőle megszokott szép előadással a halottak feletti elmélkedést. Előadása közelébe vonzott mindnyájunkat hallgatni s mentől közelebből hallani.

Esztergom.

Már havak óta feszült figyelemmel tekint egész Magyarország Esztergom felé.

Kíváncsivá lett Magyarország minden rangú és rendű polgára, tudni akarta azt, hogy a magyar püspöki karnak melyik tagja lesz az, kit ő felsége kinevezési jogánál fogva az ország alkotmányánál, az ország bel- és külügyeinél mint

legfőbb tanácsossát Esztergomi érsekké fog kinevezni.

A számtalan kombinációknak véget vetett a hivatalos lap, mely e hó 1-ső számában Panonhalmi apát Vassary Kolos ő magasságának Esztergomi érsekké történt kinevezését hozta meg.

Határtalan az öröm Esztergomban azért, hogy Magyarország hercegprimásává, tehát a katolikus hívek egyházfejelmévé lett kinevezéssel ő felsége mindig bölcs és atyai gondoskodása oly szerencsésen oldotta meg a már hónapok óta húzódó ügyet, — és ha Keszthely, mint az új primás születés helye, valamint Esztergom, mint székhelye örömmel telten fogadta a kiténtetést, a kath. egyház teljes megnyugvással, az ország teljes odaadással veheti azt, mert egy a vallási, mint a világi ügyek bölcs, tapintatos kezekre vannak bízva.

Ugyanazon hivatalos lap egy második kinevezést is tartalmaz, mely minket erdélyieket első sorban közelebbről érdekel, t. i. hogy kalocsai érsekké Császka György szepesi püspök ő nagyméltósága lett kinevezve.

Szemelvények Gyulafehérvár város történelméből.

A lakosság nemzetiségi viszonyai: Dáciában constatálhatók a kisebb táborok közelében falvak s városkákban ép úgy mint a nagyobb municipiumok és coloniákban a latin nyelv használata, jóllehet, mint a szerző állítja, a latinosodás alig kezdődött el és nem is lett befejezve akkorra, midőn a bekövetkezett katasztrófák a rómaiak uralmát Dáciában megdöntik. — Alsó-Korolyán antiochiaiak telepedtek le, Hévizen annyian vannak, hogy külön temetőt tartanak, Apulumban számos kereskedő tartózkodik — de fölrataik kívül még sok családot emlegetnek, Sarmizagetusában mindnyájan együttesen állítanak fogadalmi követ Mithrának, kereskedők pedig a dolichei Jupiternek, megemlítve nemze-

tiségüket is, — s Dacia délnyugati részében még egy újász csapatjuk is állomásoz. — Helyőrségi szolgálatra azonban inkább az erősebb kötött kommageneket alkalmazták. — Antonius Pius 157 december 13. bocsátja el a Cohors I. flavia Commagenorum veteránjait; Hévizen III-ik Cohorsuk főhadiszállása van; Miciában pedig a Cohors II. Commagenorum látja el a castrumot s talán vele együtt szolgáltak ott — ha nem egy és ugyanazon csapatról van szó, — a Cohors II. flavia Commagenorum és a Cohors II. flavia Commagenorum Phillipiana.

Sokan lehettek a Commagenéből származott polgári telepesek is, mert latin nevet öltözt főistenüknek, a dolichei és kommagenei Jupiternek, Ampelumban három papot tartanak, Aurelius Marcinus, Abdeban Semei és Oceanus Socratist. — Syria belseje — Colesyria is képviselve van. Ad Mediam (Mehadia) egyik fölrata oda valónak mondja Simonius (Proculus) Julianust. S ő aligha volt egyedül. Helyőrségeket adott a Palaestinától (illetőleg) Decapolistól. Keletre a sivatag határán fekvő Iturea is és csapatjaik már a dáciai hadjáratban is részt vevén állandó táborozásra is ide rendeltettek. Trájan 100 február 17-én bocsátja el a Miciában tartózkodott Ala I. Augusta Itunaeorum kiérdemült legénységét s az ismeretlen állomásu Cohors I. Itunaeorum veteránjait Ugyan ezt teszi Antonius Pius 158 július 8-án a Cohors I. Augusta Juraearumuk husz és több évet szolgált katonáival.

Ily hosszú itt tartózkodás után fel nem tétélezhető, hogy visszavágytak volna a végtelenbe vesző sivatagba, vagy a Haurannak kopár vörös sziklái közé. — Zsidók már kevesen voltak: Alsó Horván, Cittiux Xiovai s Apulumban Aurelius, Chrestus és M. Cheresztus. — Nem akarnak páriák lenni a nyugoti provinciákban, midőn otthon szabadok, keleti diasporájukban pedig kiváltságosak is lehetnek.

A Syria és Mesopotamia s Arabia közt fekvő végtelen sivatag vázán épült a hatalmas Palmyra, az ókor legkiválóbb városainak egyike, a benszüllötték nyelvén Thadmor, melyet helyzete, összeköttetési teljesen függetlenné, sőt féltelmessé tőnek. Midőn Antonius második Nagy Sándor akarván lenni, Kelet meghódítását tervezé, elküldé legióit a gazdag metropolis elfoglalására

TÁRCSA.

Látogatás a pápánál.

(Eredeti levelek.)

IV.

Róma, 1891. oct. 1

Végre tehát a „scala regia“-n föl bejutottunk oda, mely a világnak nemcsak legnagyobb, hanem legfényesebb és legremekőbb palotája — a Vatikánba. Lázás sietséggel igyekeztem utat törni magamnak a tömeg között, hogy valamikép a legalkalmasabb helyről szemlélhessem a világ e nagy alkotmányát. Nincs egyetlen lépcső, nincs terem, kápolna, melyet nem valamely remek művész neve jelölne.

Legelőbb is az a világhírű sixtini kápolna, melyről kötetek jelentek meg, tárult föl szemünk előtt, mely inkább egy terem, mint templom benyomását tette. Itt van a híres Michel Angeló „utolsó itélete“, mely a főoltár képe is. Ez is olyan, mint sz. Péter, csak a hosszúság szemlélés után képes az ember lelke befogadni. Különbön az egész képen át fut az az irgalmat nem ismerő szigor. Mondják, hogy a boltozat díszítése sokkal feltűnőbb: nagyszertű, midőn Isten dobja a földet, megteremt a napot és holdat, s sybillai sovár szemekkel nézik a maguk előtt izgatott kézzel tartott könyveket: kiérzik belőlük a szenvedély nagysága, búszkesége, komorsága.

A következő teremben a még 27 éves Raphael műve kötötte le a figyelmet: „Vita az oltári szentség fölött“ — rossz elnevezés, szerinte inkább imádásnak nevezhető, jegyezte meg kalauzunk. A kép egy félkör, középen Üdvözítőnk, fölötté az Atyaisten, oldalt a bol-

dogságos Szűz és keresztelő sz. János. A kép alsó részén pedig a legméltóságosabb Oltáriszentség. A szentek az égből, pápák, püspökök, szerzetesek a földön ugyanazon imádásban egyesülnek.

Szemben van az atheni iskola. Plátó az égre, Aristoteles a földre tekint, jelezvén, hogy az ember testből és lélekből áll. Megragadja a figyelmet a bolzenai mise, talán, hogy meséje ismeretes IV. Orbán idejéből: az áldozár kételkedett az oltári szentség fölött, mire a szent-ostyából vér foly s ő megtér. Hogy mily hatást tett a hatalmas Atilla megpillantása, midőn Róma előtt nagy sz. Leoval találkozik, képzelheted abból, hogy egyszer csak azon veszem észre magamat, hogy egyedül maradtam, társaim valóban a faképnél hagytak. Csak azt vártam már, hogy szólaljanak meg az egyes alakok, melyek igazán természetes s igazi magyar tyussal vannak megörökítve. Kissé bizony rosszul esett, hogy nem lehetek a többivel, hanem feledteték Raphael híres loggiái. Egyedül jártam alá s föl a művészek által örökre híressé tett folyosókon s pompásan éreztem magam akár mintegy kamarás s folyton ügyeltem, nehogy járatlanságomat eláruljam; igaz szerettem volna egy beszélgető társat, de mind egyszálalig francziák voltak. Miután így nyugodtan körüljártam s az egyes udvarokat megnéztem, az idő is már letelt; a sok bámulás teljesen kimerített s az elválás fájó érzetével ültem kocsira D'Aliemagne.

Füles gombok.

Egyik fővárosi lap nemrégiben érdekes történetkét közölt.

Bizonyos fiatal ember kérte „imádott“ját, hogy kivájon tőle akármit, mert még a lehetőleg is megteszi, csakhogy hű szerelmét bebizonyítsa.

A fiatal leány csak hallgat, midőn hirtelen berohan a szakácsnő: „Vége van, vége van, kiszabadult . . . a

tigris . . . az állatkertből . . . a leggonoszabb“, ki áltásokkal.

„Nő — Gerle ur — nem kívánok én öntől lehetetlen, — mondja az „imádott“ — de most van alkalma hű szerelmét bebizonyítani. Legyen szives, és hozzon nekem a szomszéd czukrázdából néhány darab tésztát.

A fiatal hősnek sem kellett egyéb, kapja a kalapját, s rohan mint az esze-veszett.

Nem sokára irtózatoss kiabálás hallatszlik: tolvaj, tolvaj! fogják meg! . . .

Hát Gerle urat huzzák le a hijuból, hova a tészta után, illetőleg a tigris elől menekült.

Velem is történt hasonló eset — megfordítva. Néhány évvel ezelőtt házasulandó fiatal ember voltam. Szerettem egy lányt, s úgy látszott, ő még jobban engem.

Mind kért; tegyem őt próbára, hogy rendíthetetlen szerelmét bebizonyíthassa.

Híába mondtam neki hogy igaz szerelméről teljesen meg vagyok győződve, ő csak nem akart kiérni De az alkalom a legjobb tolvaj.

April 24-ike volt, s én 25-ikén nagyanyámtól igen szép birtokot voltam öröklendő.

A föltétel csak az volt, hogy el ne vegyem azt a leányt, kit én annyira szerettem, s ki engem még jobban, sőt ígéretet se tegyek neki. Egy évre volt ez kikötve, (remélte a jó mámi, hogy az alatt valaki máson megakad a szemem) s az évből még csak egy nap vala hátra.

Ez a nap rám nézve egy esztendő lett volna, azért elmenék az én egyetlenemhez, ki jobban sürgtetett, mint valaha, hogy tegyem szerelmét próbára

És én próbára tettem.

Édesem — mondám neki — nem sokára mi a világ előtt is örökre egymáséi leszünk, most visszavonhatlanul és egész nyíltan megmondom neked. S hogy

is, de a kalmárok, kereskedők véres fejével ütik vissza a támadókat.

Augustus rendet teremtve a birodalomban, Palmyra meghajlik a császárság előtt, s a kormány szabad kereskedelmet biztosít polgárainak az egész imperiumban; fölmentetnek a legiókban való szolgálat alól is, de kötelesek megvédeni az Euphrat és Perzsa öböl felé vezető utakat.

Ezt megtevék, de másfelől a béke eszöndes éveiben a szabad kereskedési jogot lehetőleg kiaknázandók, elszéledtek polgárai az összes provinciákba, s keleti ipar és fényűzési czikkkel dusan jövedelmező beviteli kereskedést űzve, eljutnak Dáciába is, magukkal hozva isteneiket, semita nyelvüket, mely a többi syrekétől nem igen különbözött ugyan, de a nemzetközi érintkezés révén megtelt perzsa, tiszta arab és zsidó elemekkel, sőt még görög és latin szók és kifejezésekkel is. A tulajdon nevek közt pedig oly chaosz támadt, hogy majdnem lehetetlen azoknak osztályozása.

Jó szerencse, hogy a helyi hazafiság segítségünkre jön a legtöbb esetben, s a derék sivatagbeliek nemcsak szülő városukat nevezik meg alkalom adtával, de használják nemzeti irásjegyeiket is, és ez azt bizonyítja, hogy nyelvük közkeretű volt magánköreikben, az övéikkel való érintkezésben.

Tráján diadalmas keleti hadjárata után szerveztetvén a batár, Palmyra kötelezettsége, a kereskedelmi utak védelme majdnem egészen megsztnt. — Csapataik alkalmazhatók lönnek másfelé is; s Karánsebes vidékén egy Numerus Palmyronum állomásoz, melynek optioja Guras, Giddei fia. — Ugyan e föliraton Aelius Habibis pontifexnek nevezi magát; Porolyssum helyőrségébe egy második palmyrai csapat van beosztva s ennek katonája Salmas Tami sírkövet emel nevének és öt éves fiacskájának, Potaisaban a harmadik numerussal találkozunk. — És itt factoraik is lehettek, mert polgári állásu palmyriaiak is említetnek így: Aelia Tiadmes Palmyra; Aelius Bolhas Baunacus két fiát és leányát temette el a messze nyugaton.

Syria délkeleti része: Nabat Tráján császár által a birodalomhoz csatoltatván, a görög civilizáció a már korábban lerakott alapokon oly gyorsan terjedt, hogy a hódítás után egyetlen arab feliratu emléket sem találunk, de a hellenisálás a hódítás első második századában itt inkább a külsőségekben nyilvánul, — a légnyeg a nyelv, a nemzetiség még arab, a vallás még nemzeti, s így a hitelesítettek ha külsőleg elgörögösödtek is, szellemileg, lelkiileg, érzelmeikre nézve arabok, — és ennek a messze nyugaton is kifejezést adnak. — Ilyen arab P. Aelius Theimes, Sarmisagetura duumvirje Dr. Goldzieher Ignác a Theimes nevet az Al-Tejm — a Tejm törzshe tartozó arab kifejezés illetőleg szögörögösített alakjának tartja.

Ez valóság, s duumvirünk görög-arab volt, ki Rómában jobban annak daciai provinciájában meghódol annál emlékezetesebb legyen ezen pillanat, engedek kérekednek, s alkalmat adok neked arra, hogy hü szerelmed bebizonyíthasd.

„De kérék edes-szívem — szolt közbe az én kisikém — várj csak épen egy perczig, rögtön jövök. Úgy-e nem fogsz haragudni?“

Alig pár percz múlva újból kéz a kézben.

„Most már halljuk Laczikám, — mondá kedvesen és lihegve — kívánságodat!“

És én mondám: Edes egyetlenem, most már megmondom egész őszintén, hogy mindeddig nyiltan és határozottan mért nem nyilatkoztam.

Nagyanám ellensége, vagy legalább is nem nagyon barátja annak, hogy én téged elvegyelek. De én mégis csak téged szeretlek, s ha eljön holnap, semmi akadály, mert e naptól fogva nagyanyám, terjedelmes birtoka az enyim akárkit veszek is el.

Csak egyre kérék — s ez lesz a te próba-köved — holnap regg-lig tarts titokban mindent, s még kedves szülőidnek se szólj e dolgról.

Alig végzém be mondókámat, hát rohan be a taty, mama, a gyermekek; elhalmoznak szerencse-kivánataikkal. Jönnek a cselédek kézcsókra, s a nagy komondor is bizelgőbben csóválja farkát, mint máskor.

Én pedig vettem a kalapomat, siettem haza, nehogy otthon megtudják.

Hát alig tudok az utcán végig menni.

Barátaim — egyre-másra gratulálnak nekem, mint völegénynek.

Nagy bajjal hazaérkeztem, hát a nagymama az első, ki nekem otthon gratulál ez szavakkal:

„Nó Laczikám fiám, tölem semmit sem örökölsz, hanem azért csak elhivsz a lakodalmadra!?“

De abból bizon semmi sem lett.

Laboda.

ugyan a rómaiáság előtt, sőt annak előkelő képviselőjévé küzdi föl magát, de azért templomot emel hazai isteneinek, jótékony alapítvánnyal köti össze a gyermekeinek arab neveket ad, tíz éves leánykáját Zabdi-bolnak hívták és kivüle még nagyon sokan lehettek, kik így gondolkoztak és tettek.

A semita régiók közelében fekvő, s a semitismus mint hellenismus által áthatott Cyprust a Cohors III-Cypria Civium Romanorum képviseli.

(Folyt. köv.)

Törvényjavaslat.

Az 1895-iki országos nemzeti kiállításról szóló törvényjavaslat, melyet Baross Gábor kereskedelmi miniszter ma a ház elé terjesztett, következőleg hangzik.

1. §. Az 1895. évben Budapesten általános országos nemzeti kiállítás tartatik.

2. §. A kiállítást az illetékes miniszterek és egyéb szakkörök közreműködésével a kereskedelemügyi miniszter rendezi.

3. §. Utasittatik a kereskedelemügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértve a kiállítás költségeinek fedezése és annak módozatai iránt kellő időben tegyen országgyűlésnek előterjesztést.

4. §. A kiállítás befejeztéig az ország bármely részében országos iparkiállítás általában nem, vidéki vagy részleges iparkiállítás pedig csak a kereskedelemügyi, illetve a földmívelésügyi miniszter engedélye mellett rendezhető.

5. §. A jelen törvény végrehajtásával a miniszterium bizatik meg.

Budapesten, 1891. okt. 31-én.

Baross Gábor,
kereskedelemügyi miniszter.

A javaslat indokolása kimerítőn és meggyőzőn tárgyalja, hogy miért kellett a világkiállítás eszméjéről letenni s hogy miért czélszerűbb és indokoltabb az országos nemzeti kiállítás. Az indokolás ezen része így szól:

„Az ezredik évforduló nemzeti ünnepe, az ünneplésnek is nemzetinek kell lennie s így a kiállítás se legyen más. Tanuja fog annak lenni az egész művelt világ, de az a mit felmutatni tudunk és fogunk, legyen a miénk, a mi saját erőnkől eredett.

Egyesült erővel, benső lelkesedéssel fogjuk ezt a kiállítást rendezetni, hogy megmutassuk minden kérdés nélkül, miszerint annyi balsors után a közgazdaság terén is haladtunk és tudunk felmutatni annyi eredményt, a mennyi a szerb és jobb jövőbe vetett bizalmat megszilárdítani képes.

A gyakorlati szempontból is kívánatos, hogy a kiállítás országos, nemzeti legyen, mert egy ily kiállítás, mely az 1885-iki kiállítást 10 év múlva követi, élénkítő hatással lesz nemcsak iparunk fejlesztésére és iparosaink tevékenységére, hanem a nemzeti termelés minden ágára kiható befolyást fog gyakorolni és biztosabban lesz a kormány által is irányítható és rendezhető, mert ismert, biztosabban számba vehető tényezőkre fognak számíthatni.“

Mi üdvözöljük e törvényjavaslatot s azon óhajításunkat fejezzük ki, vajha e kiállításon a kiállítók között tehetősebb iparossaink is helyet foglalnának.

IRODALOM.

* **Uj zenemű.** Czime: „Rózsa-csárdás. Zongorára szerzette Báró Kemény Ilona — az erdőlyrészi arisztokrácia fenkölt szellemű kiváló tagja. — Szerző a felette díszes kiállítású művének összes példányait a magyar nemzeti közmívelődés egyik harcosa, a Szilágyvármegyei Wesselényi-Egyletnek teljesen díjtalanul minden költség megtérítése nélkül átengedte. — 1 frt 10 kr. előleges bekltdése mellett, mely esetben a mű bérmentve küldetik meg, megrendelhető a Szilágyvármegyei Wesselényi Egyletnél Zilahon. — Elárusítók a példányok készpénz fizetés mellett átvétele esetén jelentékeny kedvezményben részesítetnek. — E mű megszerzését már csak a jótékony szél érdekében is olvasó, ink szívés figyelmébe melegen ajánljuk.

* **A kézi Lexikon második füzeté.** Az Athenaeum Kézi Lexikona, az összes ismeretek enciklopediája különös tekintettel Magyarországra. Szakfériak közreműködésével szerkeszti Acsády Ignác. Második füzet Budapest 1891. Immár a házagptóló vállalat második füzeté is megjelent s külső kiállításával, mellékletei nagy számával és belső tartalmával egyaránt igazolja a hozzá fűzött várakozásokat. Ez a füzet maga négy gen szép külön mellékletet tartalmaz. Az egyik színes műlap a 12 különböző baktériumfajt teszi szemléltetővé. Ezt követi Afrika nagy s a legújabb adatok felhasználásával készült térképe; egy további kettős műlap az ujkori iparművészetről hoz 25 mintarajzot: végül a nyedek melléklet az Arpádok és a magyar Anjouk családfáját adja. A második füzet szövege az Allam-Arany közti anyagot dolgozza föl s csaknem kétezer kisebb nagyobb cikket tartalmaz az emberi tudomány és ismeret összes köréből különös tekintettel a magyar közönség igényeire. Első sorban a hazai viszonyok vannak minden cikkben, a hol reá alkalom kínálkozott, figyelembe véve s ez a füzet is a magyar irodalom tudomány szellemi élet és polgárosodás legkülönbözőbb anyagának roppant tömegét viszi bé az olvasó közönség legszélesebb rétegeibe. Minden terjengés és felesleges kitérés nélkül szabatosan, népszerűen s mégis a tudomány modern színvonalán állva adnak az egyes cikkek tájékozást a felöltelt kérdésekről, melyek fontosságukhoz mért terjedelemben írvák s a hol lehet, irodalmi utalásokkal is el vannak látva. A füzet nagyobb magyar tárgyú cikke közt kiválóan érdekesek a három András magyar királyról, az Andrásyáról, az Anjou- és Arpádházról az Apaffyáról szóló cikkek, Amerika, Anglia, némely természettudományi, orvosi technikai, jogi, életrajzi cikkek tárgyuknak megfelelően szinten bővebben taglalvák s mindenütt említvők benne a hazai vonatkozások is. Igen részletes az állattan történelme Magyarországon; bő az állatgyógyászatra, állattenyésztésre s az állatgyógyre vonatkozó nagy számú cikk, az ásványország termékeinél pedig pontosan megjelölvők a magyar lelhelyek, gyárak stb. Így az új füzet is valóban magyar szellemben készült s e szellemben igyekszik az ismeretek minden ágát a tudomány összes vívmányait a hazai közönség körében terjeszteni. Épen ez a jellemvonás különbözteti meg a legelőnyösebben az összes eddigi hasonló munkáktól az új vállalatot, mely a magyaros műveltség terjesztésének érdekeit tervszerűen és tudatosan törekszik szolgálni. Ismételve ajánljuk a közönség pártfogásába, mert benne olyan munkát kap, melyből a tudomány és ismeret minden ágában czélszerű útbaigazítást meríthet. E mellett nemcsak az egyes cikkek élénk iránya kölcsönöz a Kézi Lexikonnak sajátos becsét, hanem egészen önálló rendszerével szerencsésen ki tudja kerülni más Lexikonok száraz nehézkességét. Költőinktől vett idézetek, közmondások, népies szólásmódok élénkítik a munkát s kölesönöznek az egésznek kiváló érdeket. A vállalat 40 két heti, három ives füzetben jelenik meg s egy füzet ára 30 kr. A legczélszerűbb 3 frtjával 10 füzetre bármely hazai könyvkereskedésben vagy a kiadórsulatnál (Athenaeum Budapest Ferencziek-tere előfzetni.

NAPI HIREK.

Gyulafehérvárt, 1891 November 4-én.

— **Előléptetési estélyt** tartottak a „Hungária“ szálloda termében október hó 31-én, a helyben állomásozó katonatisztek. Az estély alatt a 62-ik gyalogezred zenekara játszott, melynek hangjai mellett az előléptetteknek sok szerencsét kívántak, melyhez mi is csatlakozunk.

— **A lövészegylet** korcsolyázó helyiségét teljes felszereléssel jó karba hozta, úgy hogy e sportnemkedvelőinek teljes kényelmet biztosítson. Egyuttal figyelmeztetjük a n. é. közönséget, miszerint az egylet határozata szerint a lövészek családtagjai személyenként csak egy forintot fizetnek az egész időnyre. A tanulók pedig a legcsokélyebb díjakat fogják fizetni s így alkalmuk lesz, felügyelet mellett, veszély nélküli helyen korcsolyázni hasonló díj mellett. Jónak látjuk figyelmeztetni az intézeti igazgatókat, hogy a korcsolyázást, a tanulóknak annak idején, csakis a lövészegylet helyiségében engedélyezzék.

— **Hó.** A múlt héten hirtelen kihült a levegő és a hóhelyek mélabusan szálltak alá, hol csakhamar el is olvadtak. A hegyek azonban minden oldalról fehér ségülkkel figyelmeztetnek a küszöben lévő télre. A fák, melyek mostanig megtartották zöld leveleiket, sűrű csoportokban hullatják azokat a gyors hervadás beálltával.

— **Hetivásárok.** Október hó 30-án és november hó 3-án megtartott hetivásárok kínálat hiányában nagyon gyengék voltak. A marhák között száj és körmfájás miatt elrendelt záridőben van, midőn épen a téli termények beszerzése élénk forgalmat szokott előidézni s a kereslet is igen nagy.

— **Közkívánatra** kérjük a rendelkezést, hogy a virsli áruló legényeknek azt a folytonos kiabálását szüntesse be, mivel kora reggeltől késő estig egyebet nem lehet hallani, mint a virsli éktelen bögését, mely már számtalan idegent is idegessé tett, a „Hungária“ szállodában.

— **Jarvány.** A marhák között kiütött száj és körmfájás miatt a következő helyek lettek zár alá

helyezve. 1. Diód. 2. Tóvis. 3. Gáltó. 4. M. Sz. Imre. 5. Vajasd. 6. Czelná. 7. Hosszuteleke. 8. Buzd. 9. Gergely fája. 10. Csora. 11. Nagy-Enyed. 12. Gyulafehérvár. 13. Kozslárd. 14. Táté. 15. M. Kapud. 16. Paczalka. 17. M. Béd. 18. M. Szt. Király. 19. Kis Solymos. 20. Lámkirék.

— **Iparhatósági megbízottak választása.** Az 1892-ik évre működő iparhatósági megbízottak választásának ötletéből a helyi legalább 12 frt jövedelmi adót fizető iparosok és kereskedők névlajstromai összeállításánál, azok a mai naptól számítandó 8 napra a városi tanács iktató hivatalába közszemlére ki lettek téve a mi azon megjegyzéssel tétetik közhírré, miszerint a névjegyzékek ellen felszólalásnak van helye és hogy a felszólalások folyó év november hava 10-ig nyújtandók be írásban aláírott városi tanács mint első fokú iparhatósághoz. Gyulafehérvár sz. k. város tanácsától 1891 október 31-én.

— **Meghívó.** Az alsófehérmegyei történelmi régészeti és természetudományi egyesület választmányja, f. évi november hó 8-án d. u. 4 órakor a városi ház tanácstermében gyűlést tart, a melyre a t. cz. választmányi tagok tisztelettel meghívhatnak. Tárgyak: Folyó ügyek. Gyulafehérvárt, 1891. november hó 3-án. Az elnökség.

— **Zárlóverset.** Október hó 25-én megtartott s általunk közölt lövészegyleti zárlóverset ezen évben is érdeklődéssel végződött. A lövészek reggeli 7 órától délután 5 óráig 900 lövést tettek. Libát nyertek: Tóth Antal kapitány, Moreno J. Balázs Ödön, Bajer Adolf, Volcz Henrik, és Klármann József. A gyulafehérvári ezél táblán az I. díjat Moreno J., a II. Bayer A. III. Todt IV. Balázs Ödön V. Volcz H. VI. Ellenbogen A., nyerte el. A köztáblán az I. Moreno J. II. Todt. III. Klármann. IV. Bayer A. V. Volcz VI. díjjal pedig Fingerhut nyerte el. A lövészet után versenycsónakázás volt, melyen a díjjal csónakkal, Balázs Ödön, Ellenbogen Herman és Volcz Henrik nyerték. Lélekvesztőn pedig szintén Volcz Henrik volt a győztes.

— **Műkedvelői előadást** rendezett az alvinczi műkedvelői társulat október hó 31-én az ottani római kath. templom orgona beszerzésének javára. Színe került: „A toloncz“ Tóth Ede 3 felvonásos népszínműve, melyben a tagok teljes igyekezettel kívánták a várakozásnak megfelelni. A szereplők közül különösen kiemelendők, Binder Margit, Istvánffy Anna, Szalay Etelka, Belle Lajos, Szilágyi István és Székely Lehel. Az anyag siker nem volt ugyan a legkedvezőbb; de azért a szereplők és vendégek nagyon kedélyesen töltötték az előadás után következett táncban kedvteléseiket.

— **Az angolok új óriás-ágyú** rossznak bizonyulnak. A napokban a portlandi kikötő közelében tartott lögyakorlatok alkalmával a „Howe“ hajónak egyik hatvanhét tonnás ágyúján veszélyes repedéseket vettek észre s rögtön beszüntették a további tüzelést ebből az ágyúból. Egy ilyen óriási ágyú háromszázezer forintba kerül.

— **A vasuti szerencsétlenségek statisztikája.** A párizsi Evenement mai száma, mint Párisból távirják, közli a három hó előtt történt saint mandé katasztrófa óta előfordult vasuti szerencsétlenségnek a statisztikáját. E statisztika szerint az öt nagyobb francia vasuti vonalon összesen hetvenöt ember halt meg és háromszáz ember sérült meg vasuti szerencsétlenségek alkalmából. A külföldön ez alatt az idő alatt száz kilenc ember halt meg és háromszáztizenkilenc ember sebesült meg. A statisztika szerint Franciaországra aránytalanul nagy rész jutott a vasuti szerencsétlenségek közül.

— **Salamoni ítélet.** Brüsszelnek egy e redet alakja lépett le működésének színhelyéről a napokban. Molenbeck külvárosnak békebírája az, ki kifogyhatatlan humorával helyi híresség volt és magas kora miatt most a magánéletbe vonult vissza. Bárhogy nem illik az élez a komoly törvényesarnokba, mégis nagyon ajánlatos városi kis perpatvarokodókkal és mindazon komolyan nem veendő pörlekedésekkel szemben melyekre komámuram és komámasszonyom pletykája okot szolgáltat. Ide tartoznak a külvárosi becsületsértési pörök is. Itt elcendben volt Beernéerts és sokszor salamoni bölcsességi ítéleteket hozott, ha efféle pörökben bíraskodott. Egy nap Molenbeck egy lakója „lucskos tyuk“-nak nevezte polgártársainak egyikét. Az eként megozimezett haragba jött és e szellemes mondas szerzőjét a bíró elé idézte. Al-és fölperes lelkiismeretes kihallgatása után a következő ítéletet hirdette ki Beernaerts ur: „Tekintve, hogy a tyuk becsületes állat a gallinaceák rendjéből és bár nem bírván a kakas kinttől tulajdonságaival mégis fontos szolgálatokat tesz azzal hogy tojik, a mi hasznos emberi tápláléknak és nevezetesen kereskedésnek tárgya; tekintve, hogy mindenki vel megeshetik, hogy átázik, akár ha csernyőjét elfelejti

akár ha egy cressz csatornája alatt járt és hogy nincsen semmi becsületsértő ilyesmiben, tekintve továbbá, hogy e két kifejezés összekapcsolva történt használata nem becsületsértő, mivel hogy egyenként sem sértők, alperes a vád alól fölmentik és fölperes a per költségeiben elmarasztaltatik.

— **II. József császár zsidó ezrede.** II. József császár utításai közé tartozott amaz 1788-ban kibocsátott rendet is, melynél fogva jövőben a zsidók is hadi szolgálatra alkalmaztatnak, védkötelezettségükre nézve az általános szabályoknak alávetetnek és altisztek, sőt tiszték is lehetnek. 1789 május 12-én soroztatnak be az első zsidó újonczok a császári hadsereghez. Prágában, nagybárára a szekeres csapatokhoz. Ez év végén már 2500 zsidó katona szolgált a hadseregben, sőt József császár egy egészen zsidókból álló ezredet is alakított, melyhez a monarchia minden részéből, de kiváltképen Galiciából jöttek zsidók. A zsidó ezred Prágában alakult meg és a nagytekintélyű prágai főrabbinus megáldotta. A tisztés aggyasztán, a kaszárnya előtt fölvonult, menetkés ezred előtt beszédet tartott, melyen többi közt így szólt: „Isten és a mi legkegyelmesebb császárnak akarja, hogy katonai szolgálatra alkalmaztatassatok! Nyugodjatok meg sorsotokban, legyetek hűk köteleességéből és türelmesek engedelmisségéből! De ne feledjétek el vallástokat, ne szégyeljétek anyai keresztény között zsidóknak lenni. A császár maga is köteles istent imádni, és minden szolgája, a jelenlevők (itt udvariasan meghajtotta magát az ott lévő tiszték előtt) és a kik nincsenek jelen, minden nap imádják teremőtjüket. Remélem, hogy általatok, ha híven és becsületesen viselitek magatokat, mint az minden alattvalóhoz illik, még azt a fél rabigát is lerázhatjuk, mely bennünket részben még most is nyom. És milyen nagy lesz dicsőségtek és milyen szeretetet aratnak majd nemcsak hitsorsosaitoknál, hanem minden becsületes embernél is!“ Hogy mi történt a zsidó ezreddel, megfelelt a főrabbinus óhajtsáinak, hol vitézkedett, mikor és miért oszlott föl, erről az adatok hiányzanak.

— **Francia szabadgondolkodók nagygyűlése.** Párisból írják, hogy miután a nemzetközi szabadgondolkodók ez évi nagygyűlését, melyet Spanyolországban kellett volna megtartani, bizonytalan időre elhalasztották, a francia szabadgondolkodók, J. B. Schaere elnöklte alatt nemzeti gyűlést tartottak. Közéttett körlevélükben a gyűlés tendenciáját ekkép fejezték ki. „Az egyház, miután husz éven át konspirált a köztársaság ellen a monarchia javára, miután husz éven át agyarkodott a demokrácia vívmányai ellen: ma hivatatosan elismeri, hogy a monarchia korszaka lejárt s hogy a köztársasági korszak immár lerombolhatatlan. Az egyház ez elismerésében azonban az a taktika rejlik, hogy befolyását, melyet rohammal biztosítani nem tudott; az alkalmazkodással érje el. Kötelessége ma minden szabadgondolkodónak, hogy résen álljon a klerikalizmus ez új támadása ellen.“ Ezek voltak az összehívó körlevél kiemelkedőbb pontjai. A gyűlés napirendjét pedig a következőkben títtek ki: Megszüntetése a vallásos eskünek minden hivatalban; megszüntetése a temetkezés monopoliának; az erkölcsi nevelés az iskolai könyvek revizója; az államsegély megvonása a misszióktól. A gyűlésen jobbra a szabadkőműves páholyok tagjai jelentek meg s bizottságot küldtek ki, mely programot dolgozzék ki a szabadgondolkodók egyöntetű eljárására nézve.

— **Főka-tenyésztő-telep.** Az amerikai élelmesség egyik bizonyosságáról tanuskodnak az Aleuti szigetcsoporthoz a Pribilov szigetek virágzó főka-telemei. Amerikai részvénytársaság huszonöt év előtt kezdte meg itt a Fundás tengeri állatok tenyésztését, melyek pedig akkoriban nagyon ritkák voltak itt. A gondolat szinte nevetségesnek tűnt föl, az eredmény azonban rövid idő alatt mutatkozott s ma a szigeteket bérlő társaság uralkodik a főka- vadászatban és a Pribilov szigetek gondoskodnak a főka-szükséglet kielégítéséről. Évenként legalább százezer főkat ölnek le.

— **A legújabb műbor gyártás,** jobban mondva mustgyártás egy új nemét produkálja városunkban valami letelepedett ember. Összevásárolta a törkölyt, ezt hordókba vízzel feltöltötte, 24 óra múlva újból kiszajtolta, ezkor meg más anyagokkal vegyítette s Hektóját mustként 15-16 fittal fergalomba hozta. Mint halljuk e czélra sok higitott czukrot szállított. Csak előre, mert borkereskedő még elég van.

— **Telefon összeköttetés az Océánou át.** Külföldi szaklapok hírei szerint már ténynek mondható, hogy az amerikaiak New-York és London között telefon összeköttetést akarnak létesíteni.

— **Veszedelmes táviratcsontkítás.** A „Revue des Postes et Télégraphes“ című folyóirat figyelemreméltó táviratcsontkítási esetről tesz említést. X. ur

Borne-ban (Haute-Loire) a vonattal Puy-ba akart utazni, hogy onnan mindjárt Monastierbe mehessen tovább, a hol leánya veszélyesen megbetegedett. Kévéssel a vonat elindulása előtt táviratot kapott, a melyet neje adott fel Puy-ban s a minék a tartalma a következő volt: „Père ne pas venir, Eugénie morte.“ A távirat elolvasása után a vérmes férfi elájult s haza kellett viténi. E közben az állomásfőnök, a ki a családdal jó ismerős volt és hallotta, hogy a leány gyógyulófélben van, Puyt a vonalon megkérdezte, hogy nem történt-e hiba a irat továbbításánál. Midőn azonban Puy is azt felelte, hogy a távirat helyes, gyors küldőnczöt menesztettek Londesba, a hol a család rokonai laktak. Ezek azonnal a halottnak vélt atyjához mentek s újabb futárokat küldtek a gyászhirrel a többi rokonokhoz. Aztán visszatértek Londesba, hogy gyászrubákat rendeljenek. Este, midőn az öreg ur ijedségéből felocsudott, a pályaudvarra sietett azzal a szándékkal, hogy haladéktalanul Monastierba utazzék nejehez és meghalt leányához. Az épen megérkező vonatról azonban ueljét látta kiszállani, kit egy másik, nő követett. A kit nem igen ismert fel egyhamar. Ez a másik nő leánya volt. Mily meglepetés! Persze a dolognak a nyitját aztán később megtalálták s kiderült, hogy neje nem oly tartalmu táviratot küldött neki, hanem a következőt: „Père ne pas venir, Eugénie morte.“ A csontkításnak más eredménye nem lett, mint hogy gyász ruhákra nem volt szükség; de az apa könnyen szélhűdést kaphatott volna.

— **Az emberi test számokban.** Egy tudós az emberi testről a következő számadatokat adja: Az embernek van 150 csontja és 500 izma, vérenek sulya körülbelül 15 kgr. A szív átmérője rendszeren 17 centiméter, percenkint 70-szer, óránként 4200-szor, évenként 35.792,000-szer ver. Minden ütés 44 gr. vért szállít, percenkint tehát összesen 2030 grammot, óránként 137 kilogrammot, naponként 58½ mázsát; 3 perc alatt minden vér átmege a szíven. Tüdőnkben 5 liter levegő van, óránként mintegy 1200-szor lélegzünk, a mihez 300 liter levegőre van szükségünk. A bőr 3 rétegből áll, vastagsága 3-6 milliméter közt váltakozik. Egy négyyszög centiméter bőrnek 12,050 likaça vagyis porusa van, melyeknek hosszát összeadva — 50 kilométer.

— **A vándormadarak Olaszországban.** A tavasz beálltával a vándormadarak egész serege érkezik Olaszországba a különböző vidékekről. Az olasz lakosoknak bevett szokásukká vált, hogy ezeket a fáradtan érkező madarakat elfogdossa, sőt irtja is. Most a vándormadarak védelmére maga az olasz királyné lépett, ki ezeket az állapotokat akarja megszüntetni. Ezt oly módon akarja elérhetni, hogy a külföldi államok példájára egyletet alakít, melynek feladata volna a vándormadarak érkezését s viszont elvonulását ellenőrizni. A királyné ezeket az egyleteket egyuttal fölkerüni szándékozik, hogy a területükön elvonuló vándormadarakat figyelemmel kísérve, a lakosság pusztításaitól szintén oltalmazni segítsenek. Általános azonban a nézet, hogy ez nehezen lesz kivihető, ha csak a királyné személye nem fog a mozgalom élére oly egyéneket megnyerni, a kik sem fáradságot, sem egyéb érdekeket nem tekintenek.

C S A R N O K.

Magyar szellemi élet.

— Fővárosi levél. —

Barnumról, a reklámnak és a szellemes humbugnak nemrégiben elhunyt királyáról kering az a jellemző mondas, hogy minden dolgot csak annyira becsült, a mennyi lármát lehetett vele útni. A legszenszálsabb tulajdány, furesaság, talentum, szinpadí, czirkuszi, művészet, equilibristikai „különlegesség“, egy szóval minden, a mi nem a hétköznapiaság selejtes kövekkal kirakott országútján járt unalmas hindosztáni ezammogással valamiképen a sivatag széles patájú hajója, a teve, — hanem magasabb régiók felé követelt magának természetes jogokat, mint a béreznék szabad madara, a sas, — előbb a mindenható reklám érzékeny mérlegére állított s csak azután becsültetett föl pénzértékre.

A praktikus reklámkirály a kénytelenséggel indokolta eljárását s ezt a védelmet akceptálni és követni kell. A levegőben bukfenező modern jelszavak — valóságok. Frázisnak tekintik őket elvileg önök is, én is, de csak addig valamennyien, a míg a gyakorlati kerültünk szembe. Abban a pillanatban, a midőn egyik vagy másik dolognak gyakorlati kiviteléről van szó, elitűnik a jelszavak elvi jellege s helyökbe kerül — Barnum híres princípiuma a nagydobról, a lármáról és a kénytelenségről, a melyet az ezer irányba foglalkoztatott közönséggel szemben az egyes ember semmiféle

körülmények között nem kerülhet ki. Könnyű dolog ezt indokolni nagyon s talán fölösleges is?

A szélrózsa szerepe manap a közönségé. A figyelem nem is ezer, hanem százezer irányba forgácsolódik szét. Semmire sincsen elegendő érdekesünk. A pont 8 óra 20 perczkor jelentkező érdekesség 8 óra 25 perczkor egy másik érdekességnek kell hogy helyet adjon, ez óra 40 perczkor egy harmadiknak, egy negyediknek, egy ötödiknek... Igazi tarantella! S komikus főleg a figyelemnek e lázas tánczában az, hogy a 9 óra 5 perczkor felbukkanó hatodik számú érdekesség rövid birkózás után a feledékenység sötét párázatába pofozza bele összes megelőző riválisait, maga maradván diadalmas elsőbbségben addig, a míg 9 óra 15 perczkor egy még izmosabb legény öklének csapása alatt ő maga is legyőzött versenytársai mellé szédül.

Ily körülmények között nem lehet figyelmen kívül hagy ni azokat az eszközöket, amelyek a közönség érdeklődését legalább tíz perczig foglalkoztatják. Szerény kívánság. Tíz percz fele hűsnek, kétszerese a mindennek, négyszerese a semminek. A semmit sokszorozom meg tehát voltaképen, a midőn tíz perczet ajánlok barátságos figyelembe arra, hogy tudomásul vegyék azt, a mit az Igmándi Mihály által szerkesztett „MAGYAR SZELLEMI ÉLET“ czimű díszmunkáról — nem mondok el. Ez volna ime, a semmi négyszerese, de indokolni lehet azzal, hogy nem abban volna tulajdonképen a jóindulatú furaug, a mit elmondának, hanem abban a mit szándékosan nem mondok el: ezzel akarván az önök figyelmét tíz perczre részemre hódítani s érdeklődést provokálni ugyan egyszerre a MAGYAR SZELLEMI ÉLET iránt is. Azok persze azt fogják mondani, hogy a szándéknak ily őszinte dobra ütése nem talál bele a repülő század általános rafinéméntjába, a mely a facsaros utaknak, félrevezetésnek, ügyes porhintésnek és az elburkolt, őszinte álarczba bujt reklámverésnek nyújtja oda rendszert a győzelmi pálmát.

Ez azonban nem tesz semmit.

Kijelentem nyíltan és lavirozás nélkül a subtilis hazugságok tágas vízei felé, hogy ennek a szép könyvnek, a melyben hatvan érdemes tagja a magyar szellemi életnek van együtt, hogy az olvasónak élvezetet és gyönyörűséget szerezzenek: becsületos reklamot akarom csinálni, a midőn ennek a kis czikknek a megírásához hozzáfogtam. Jókai Mór, Pulszki Ferencz, Dóczy Lajos, Falk Miksa, Mikszáth Kálmán, Gyarmathy Zsigáné, Feszty Árpád, Benczur Gyula, Eisenhut, Horovitz, Bihari, Strobel Aajos, Zala György, Blaháné, Pálmai Ilka, Vizváry Gyula, Fáy Szerena, P. Márkus Emilia, Hunyadi Margit, Veigelsberg, Beniczky B. Lenke, Feleki Miklós, Evva, Róna József, Munkácsy Mihály, Zichy stb. valamennyien arczképpel, facsimilével s élvezetes, szépen megírt czikkkel szerepelnek, a melyet kizárólag e pompás díszmű számára irtak.

A reklámcinálásról öt percznyi gondolkodás után azonban lemondottam. Hiába szorongatott a mű zseniális szerkesztője, hogy kérem alássan így, meg amúgy... Nem uram, kérem alássan, nem irok én önnek egyetlen betűnyi reklamot sem. S önök szivesek lesznek belátni hogy nem neki vagyon igazsága, hanem nekem. Kíról írjak? Munkácsyról, Falkról, Benczurról, Blahánéról, Eisenhutról — vagy talán épen Jókai Mórról, a ki ugye bizony legjobban reá szorul egy kis barátságos — vállveregetésre azért, hogy nagyot nőjjen és az Isten éltesse minékünk továbbra is?

Mindent nagy gyönyörűséggel olvastam el, a mit ebbe a könyvbe irtak — arról azonban, hogy én fedezem fel őket a magyar közönség számára — szives bejegyzésükkel le kell, hogy nagyesszi archaologusunk, Pulszky Ferencz javára mondjak, a ki azonban nyilván szintén le fogja tenni ezt a mandátumot s kétséges, hogy átveszi-e valaki abban a fényes társaságban, a mely a „Magyar Szellemi Élet“ szalonjában adott egymásnak találkozót.

Nagyon mulatságos barnumizmus volna Jókait fölfedezni például, vagy Munkácsy Mihályt, — reklámki-rály azonban meghalt s nem végrendelkezett olyan irányban is, hogy hatalmas eredményekkel járó „forrásai“ köztül a bolondokat is követni kell...

Szerezék meg önök ezt az igazán értékes könyvet és olvassák el ez a legegyszerűbb. Attól aztan, a kcsalódva találná letenni, szivesen elfogadom a szeretetreméltó neheztelést azért, hogy ez a hatvantageú előkelő társaság felültette. Legyen szabad azonban előre kijelentem, hogy ennél az ajánlatnál én semmit sem kockáztatok.

Budapest, 1891. október.

Abonyi Árpád.

Piaci árak.

1891. Október 31.

Table with 2 columns: Item name and Price. Items include Tiszta búza, Elegy búza, Rozs, Arpa, Zab, Törökbúza, Széna, Alomszalma, Tüzi fa, Marhahts.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: ISSEKUTZ JÁNOS.

Munkatárs: Höhn Károly.

Kiadó: Papp György.

Nyiltér*

Seiden-Grenadines, schwarz und farbig (auch alle Lichtfarben) 95 kr. bis fl. 9.25 per Meter (in 18 Qual.) — versendet robenweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépót G. Henneberg (K. und K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

Hirdetések.

Sz. 3440—1891 tkvi. 183. 1--1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rotár Simion springi lakos végrehajtható Vasiu Juon springi lakos végrehajtást szenvedő elleni 54 ftt 80 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírósg területén a springi 515 sz. tjkben A + 2. — 18 sz. fekvőkből Vasiu Juon illető fele rész jutalekára összesen 407 ftt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1892 évi január hó 11-ik napjának délelőtti 9 órakor Spring község házánál megtartandó árverésen a megálapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arvezoni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ba kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól. Gyulafehérvárt, 1891 évi október hó 21-én.

A kivonat hitelességét igazolja:

Dobolyi Ferencz, kiadó.

Magas jutalék, fix fizetés, előleget

kap minden férfi a ki sorsjegy és sorsjegykönyvecsek elárúsításával részletezésre foglalkozik.

Fuchs H. váltóbank, Budapest, Deák Ferencz utca 12. 174 4—10

Advertisement for 'A SARG-féle KALODONT' featuring a large graphic of a key and text describing it as a medicinal product for cleaning the throat.

Large advertisement for 'Czigarettázók!' (Cigarette makers) by 'Les dernieres Cartouches' from Braunstein Freres, Paris. Includes details about the quality of the paper and the brand name.

Advertisement for Dr. Popp's medicinal products, including 'OPP Anatherin-szájvíze' and 'OPP Aromatikus fogpasztája'.

Advertisement for Dr. Popp's 'Dr. Popp orvosi növényzappana' (herbal medicine).

Advertisement for 'Dr. POPP Napraforgó szappana' (sunflower soap).

Advertisement for Dr. Popp J. G., listing his qualifications and address in Vienna.

Large advertisement for 'EGYETÉRTÉS' (Egyetértés) newspaper, discussing its history and subscription information.